

Conclusies

— vaststellen dat

— de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijnen alle maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn voor de terugvordering van de staatssteun die onrechtmatig en met de interne markt onverenigbaar is verklaard bij beschikking 2006/323/EG van de Commissie van 7 december 2005 betreffende de door, onderscheidenlijk, Frankrijk, Ierland en Italië ten uitvoer gelegde accijnsvrijstelling voor bij de productie van aluminiumoxide in de Gardanne, in de regio-Shannon en op Sardinië als brandstof gebruikte minerale oliën (hierna: „beschikking 2006/323”), de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 5 en 6 van die beschikking en krachtens het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en;

— de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijnen alle maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn voor de terugvordering van de staatssteun die onrechtmatig en met de interne markt onverenigbaar is verklaard bij beschikking 2007/375/EG van de Commissie van 7 februari 2007 betreffende de door, onderscheidenlijk, Frankrijk, Ierland en Italië ten uitvoer gelegde accijnsvrijstelling voor bij de productie van aluminiumoxide in de Gardanne, in de regio-Shannon en op Sardinië als brandstof gebruikte minerale oliën (hierna: „beschikking 2007/375”), de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 4 en 6 van die beschikking en krachtens het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

— de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor de uitvoering van beschikking 2006/323 is op 8 februari 2006 verstreken. De termijn voor de uitvoering van beschikking 2007/375 is op 8 juni 2007 verstreken.

Tot op heden heeft de Italiaanse Republiek nog niet de bij de betrokken beschikkingen onrechtmatig verklaarde steun volledig teruggevorderd of de Commissie in kennis gesteld van de uitgevoerde terugvordering. De juridische moeilijkheden die Italië inroept ter rechtvaardiging van de vertraging bij de uitvoering van de beschikkingen kunnen overigens niet als een absolute onmogelijkheid tot terugvordering in de zin van de rechtspraak van het Hof worden beschouwd.

Voorts betoogt de Commissie dat Italië haar laattijdig in kennis heeft gesteld van de voortgang van de nationale procedure ter uitvoering van de beschikkingen en daardoor de in die beschikkingen vastgestelde informatieplicht heeft geschonden.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven Administrativen Sad (Bulgarije) op 2 november 2011 — Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”/Orfey Bulgaria EOOD

(Zaak C-549/11)

(2012/C 13/14)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven Administrativen Sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”

Verwerende partij: Orfey Bulgaria EOOD

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 63 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (¹), aldus te worden uitgelegd dat het geen uitzondering toestaat waarbij het belastbare feit van de oprichting van bepaalde wooneenheden van een gebouw plaatsvindt vóór het tijdstip waarop het werk daadwerkelijk wordt uitgevoerd, en dit (belastbare feit) aldus wordt geacht samen te vallen met het tijdstip waarop het belastbare feit van de als tegenprestatie te verrichten handeling plaatsvindt, te weten het tijdstip waarop een opstalrecht voor andere wooneenheden in dit gebouw wordt toegekend, hetgeen ook de tegenprestatie voor de oprichting van het gebouw vormt?
- 2) Is een nationale bepaling die erin voorziet dat in alle gevallen waarin de tegenprestatie volledig of gedeeltelijk uit goederen en diensten bestaat, de normale waarde van het geleverde goed of van de dienstverrichting als maatstaf van heffing wordt gehanteerd, verenigbaar met de artikelen 73 en 80 van richtlijn 2006/112?
- 3) Dient artikel 65 van richtlijn 2006/112 aldus te worden uitgelegd dat het zich er tegen verzet dat de btw op de waarde van de vooruitbetaling verschuldigd wordt wanneer niet met geld wordt betaald, of moet deze bepaling ruim worden uitgelegd en moet worden aangenomen dat ook in die gevallen de btw verschuldigd wordt en de belastingheffing op basis van de financiële tegenwaarde van de als tegenprestatie te verrichten handeling dient te geschieden?
- 4) Ingeval bij de derde vraag de tweede variant geldt, kan dan, gelet op de concrete omstandigheden, het in casu vastgestelde opstalrecht als een vooruitbetaling in de zin van artikel 65 van richtlijn 2006/112 worden opgevat?

5) Hebben de artikelen 63, 65 en 73 van richtlijn 2006/112 rechtstreekse werking?

(¹) PB L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen Sad Varna (Bulgarije) op 2 november 2011 — ET PIGI — P. Dimova/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”, Varna, pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Zaak C-550/11)

(2012/C 13/15)

Procestaal: *Bulgaars*

Verwijzende rechter

Administrativen Sad Varna

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ET PIGI — P. Dimova

Verwerende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”, Varna, pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Prejudiciële vragen

- 1) In welke omstandigheden mag worden aangenomen dat men te maken heeft met een „naar behoren bewezen en aangetoonde diefstal” in de zin van artikel 185, lid 2, van richtlijn 2006/112 (¹), en is het daarbij vereist dat de identiteit van de dader is vastgesteld en dat deze reeds bij een in kracht van gewijsde gegane uitspraak is veroordeeld?
- 2) Naargelang het antwoord op de eerste vraag: omvat het begrip „naar behoren bewezen en aangetoonde diefstal” in de zin van artikel 185, lid 2, van richtlijn 2006/112 een geval als dit in het hoofdgeding waarbij een gerechtelijk vooronderzoek tegen „X” wegens diefstal is ingeleid, de voor inkomsten bevoegde instantie deze omstandigheid niet betwist en op basis van deze omstandigheid wordt aangenomen dat een bepaalde hoeveelheid goederen ontbreekt?
- 3) Zijn nationale wettelijke bepalingen zoals artikel 79, lid 3, en artikel 80, lid 2, btw-wet, alsmede een belastingpraktijk als die welke aan de orde is in het hoofdgeding, die een verplichting tot herziening opleggen van de aftrek die is toegepast bij de verkrijging van goederen die later worden gestolen, gelet op artikel 185, lid 2, van richtlijn 2006/112 toelaatbaar, wanneer men ervan uitgaat dat de staat geen

gebruik heeft gemaakt van de hem toegestane mogelijkheid om uitdrukkelijk te voorzien in herziening van de aftrek bij diefstal?

(¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākās tiesas Senāts (Republiek Letland) op 7 november 2011 — SIA „Kurcums Metal”/Valsts ieņēmumu dienests

(Zaak C-558/11)

(2012/C 13/16)

Procestaal: *Lets*

Verwijzende rechter

Augstākās tiesas Senāts

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SIA „Kurcums Metal”

Verwerende partij: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciële vragen

- 1) Vallen kabels die bestaan uit polypropyleen en staaldraad als die welke in casu aan de orde zijn, onder onderverdeling 5607 49 11 van de gecombineerde nomenclatuur in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (¹)?
- 2) Is het voor de indeling van kabels als die welke in casu aan de orde zijn, noodzakelijk om algemene regel 3 b voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur van verordening nr. 2658/87 toe te passen?
- 3) Indien hybride kabels die bestaan uit polypropyleen en staaldraad, met een grootste afmeting der dwarsdoorsnede van meer dan 3 mm, als die welke in casu aan de orde zijn, niettemin onder onderverdeling 7312 90 98 van de gecombineerde nomenclatuur in bijlage I bij verordening nr. 2658/87 vallen, vallen deze kabels dan ook onder artikel 1 van verordening (EG) nr. 1601/2001 van de Raad van 2 augustus 2001 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op de invoer van bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels uit de Republiek Tsjechië, Rusland, Thailand en Turkije (²)?